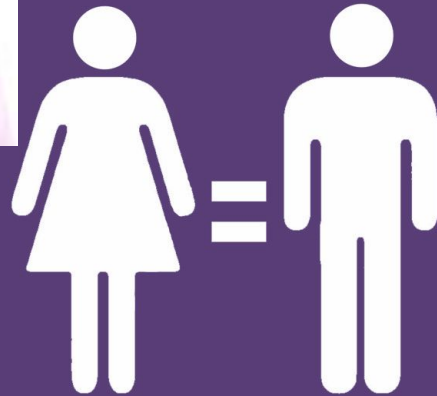

ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАУКОВО-ДОСЛІДНЕ
ЗАВДАННЯ

НА ТЕМУ

«ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ СПІЛКУВАННЯ»

Підготувала:
студентка групи
ФК-11-3
Перебийніс Т.Р.

ЗМІСТ

- ВСТУП
- Мета дослідження
- Актуальність теми
- ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТРІАЛУ
- ВИСНОВОК
- СПИСОК ВИКОРИСТАН ОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Уявлення про те, як говорять чоловіки та жінки, складають стереотипи ґендерної комунікативної поведінки, які є частиною суспільної свідомості. При цьому мовлення жінок сприймається як відхилення від норми, якою традиційно вважається чоловіча комунікативна поведінка.

Метою даної роботи є визначення та аналіз ґендерних аспектів спілкування.

Актуальність: необхідність мати певні знання з даної теми, оскільки вона досліджує поведінку індивідів у зв'язку з приналежністю до тієї чи іншої статі, стереотипні уявлення про чоловічі і жіночі якості - все, що переводить проблематику статі з області біології в сферу соціального життя і культури.

Вивчення ґендернозумовленої комунікативної поведінки зосереджує увагу не лише на розбіжностях у мовленні чоловіків і жінок, але й на соціально-психологічних чинниках, що її зумовлюють

До останніх належать:

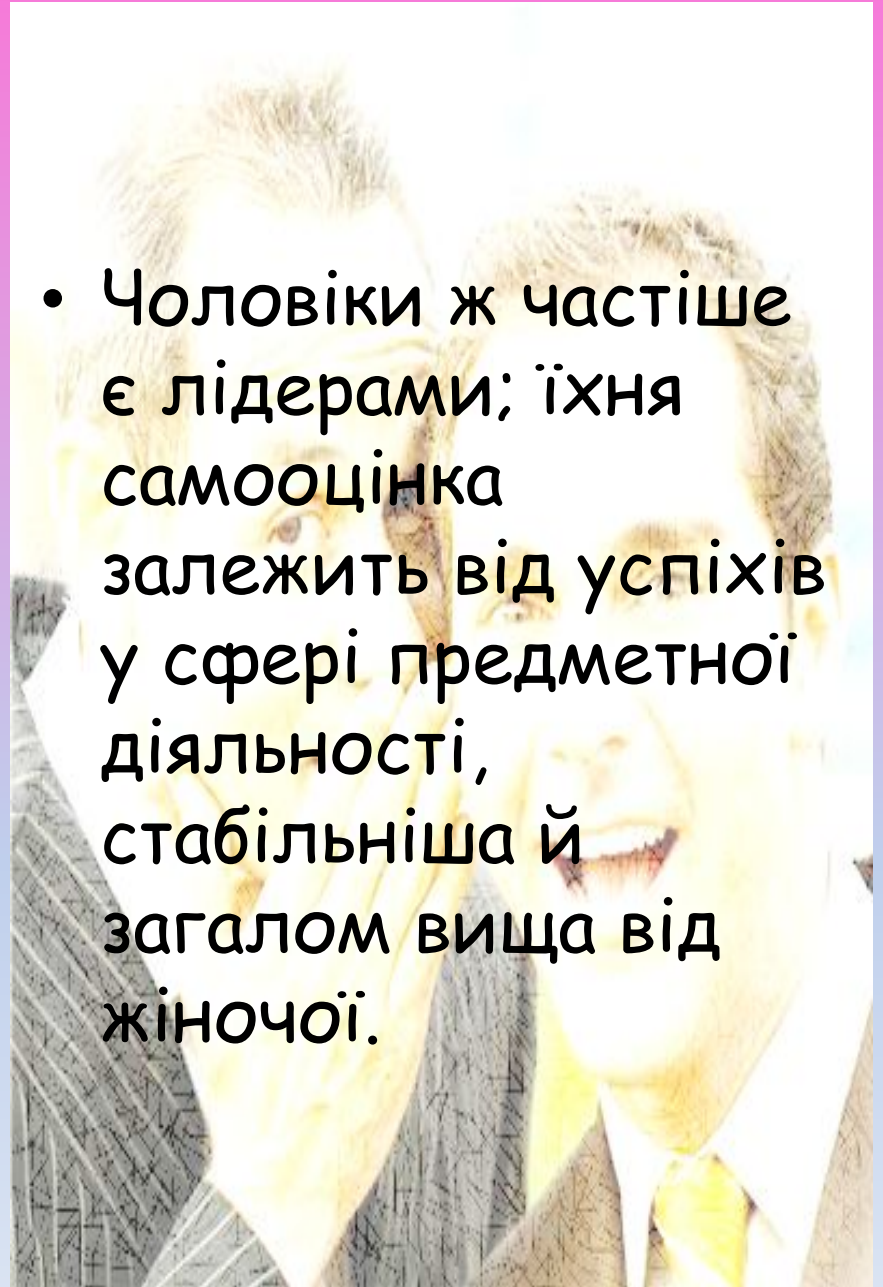
- ✓ ситуація спілкування,
- ✓ мовець
- ✓ слухач,

які характеризуються певним соціальним станом, статтю, віком, рівнем освіти, психологічними особливостями і психічним станом. Усі ці риси обов'язково відображаються в мовленні.

- Жінки, як правило, перевершують чоловіків у всьому, що стосується мови (дівчатка починають говорити раніше, мають багатший словниковий запас, утворюють складніші й різноманітніші речення); вони більше схильні до кохання, прихильніші, емоційніші.

- Чоловіки ж частіше є лідерами; їхня самооцінка залежить від успіхів у сфері предметної діяльності, стабільніша й загалом вища від жіночої.

Мета спілкування у чоловіків і жінок різна: чоловік спілкується для того, щоб передати важливу інформацію, а жінка - щоб зав'язати, підтвердити і укріпити емоційні зв'язки зі співрозмовниками. Тому чоловік при спілкуванні або задіює весь мозок, або (якщо зайнятий чимось важливим) відповідає на автоматі, взагалі не сприймаючи слова співрозмовника. У жінки навпаки - активується невелика частка мозку, але паралельно вона може займатися ще десятком інших справ.

Що ж стосується аспектів спілкування, пов'язаних із мовним кодом, то дослідники лінгвогендерологічних проблем зазначають, що в мовленні чоловіків простежується більша кількість іменників і дієслів; жінки віддають перевагу

ікметникам і прислівникам.

У мовленні жінок частіше застосовуються актуалізатори (так? ти що? га? тощо),

які вказують на наявності зворотного зв'язку й уваги до слів

розмовника (так, ага, угу, о! тощо).

Жінки спокійніше реагують на перебивання мовлення, їх мовний код містить більшу кількість засобів увічливості, меншу кількість грубих і лайливих висловів. У мовленні жінок частіше спостерігається явище неточного («приблизного») називання предметів; чоловіки ж намагаються все називати точно. Жінки частіше вживають слова зі значенням невпевненості (*мабуть, напевне*) і описові вислови внутрішніх етапів (*Мені від усього цього моторошно*).

Ґендерні особливості спілкування виразно виявляються в етикетному спілкуванні. Під час розмови жінки зазвичай відверто дивляться у вічі співрозмовника, чоловіки ж частіше уникають прямого погляду. Жінки здебільшого починають і підтримують розмову, а чоловіки контролюють і керують її перебігом. Жінки частіше ніж чоловіки просять вибачення, докладно щось пояснюють.

Великий інтерес викликає дослідження ґендера в професійній комунікації. Так, у результаті тривалої роботи німецьких лінгвістів із дослідження ґендерної специфіки професійного спілкування встановлено, що чоловіки і жінки виявляють тенденції до різних стилів ведення полеміки. Чоловіки рідше погоджуються з критикою, частіше вдаються до іронії, посилення на авторитети, використовують менше мовних засобів, що виражають невпевненість, і в результаті справляють враження більш компетентних і впевнених у собі і своїй правоті фахівців, тобто більш успішно домагаються так званого «статусу експерта».

ВИСНОВОК

Підсумовуючи сказане вище, можна дійти висновку, що ґендерні відмінності між чоловіками та жінками, безперечно, суттєві і значущі, але не такі вже великі, щоб особи різної статі не могли дійти порозуміння. Багато факторів та обмежень впливають на людину з самого народження, чим змінюють поведінку чоловіків і жінок. Мова може йти лише про типові риси чоловічого та жіночого мовлення, виявлених тенденцій вживання мови чоловіками та жінками.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- 1. Горошко Е.И. Особенности мужского и женского стиля письма // Гендерный фактор в языке и коммуникации. – Иваново, 1999. – С.28-41.
- 2. Кирилина А.В. Гендер: лингвистические аспекты. – М.: Институт социологии РАН, 1999.
- 3. Савицька Л. Мова і статя // Критика. – 2003. – № 6.